

Mindretallet (Schroll), der holder paa disse Paragraffer i Udkastet, foreslaaer, at der i § 11 til de Ord: „Kongen fastsætter Tidspunktet for denne Lovs Ikrafttræden“, føies: „hvilket dog maa skee inden 1 Aar, og“ der v. s. v.

N. Hage.

Kaysar.

Monrad.

Schroll.

H. Hage.

Knuth.

Rothe.

Ordfører.

Formand.

Tillæg til Spalte 48 til Betænk. over Lovf. om Ophæv. af Toldforskjellen.

Jeg, Schroll, antager, at, da nærværende Lovforslag er en Conseqvent af Kundgjørelsen af 28de Januar 1852, maa Regjeringen forlange dette Lovforslag enten antaget eller forkastet. Udvalgets Fleertal har intet Væsentligt erindret mod Lovforslagets Realitet, blot tilraadet en Udsættelse, indtil Fællesorganet for hele Monarchiet er bragt ilive, hvorved Majoriteten har troet tilstrækkeligt at have værnnet om Thingets Værdighed og constitutionelle Ret. Jeg kan ikke dele denne Anskuelse. Majoriteten har ikke paavist nogen bestemt Vej, der fører os bort fra de Farer, den saa stærkt har fremhævet, hvilke jeg ingenlunde undervurderer; den forlader ikke Grundlaget, Kundgjørelsen af 28de Januar 1852, men tilraader blot en Udsættelse, der aabenbart gaaer ud paa at fremskynde Fællesorganets Tilblivelse, uden at tage i Betænkning, om ikke det heldigste Tidspunkt for denne Lovs Ikrafttræden derved muligens kan gaae tabt. Jeg antager, at Regjeringen ikke vil lade Fællesorganets Dannelse træde i Baggrunden længere end nødvendigt eller ønskeligt, fordi den ad anden Vej søger at gennemføre en Foranstaltning som denne om Toldgrændsens Forlæggelse til Elben, en Foranstaltning, der dog unægteligt er i Handelens og Consumenternes Interesse. Jeg tilraader derfor Thinget at antage nærværende Lovforslag.